

til Kronens Kurs. I Fjor androg denne Kursregulering som bekendt 4 Mill. Kr. i Forhøjelse; det bliver sikkert et betydeligt større Beløb denne Gang. Den højtærede Finansminister faar med andre Ord en dyrebær Kvittering for den Valutapolitik, som hans Regering har ført.

Men der er ogsaa et andet Rentebeløb, der maa forhøjes, og det er et Rentebeløb, hvis Postering jeg ikke er ganske klar paa; den højtærede Finansminister vil jo ikke paa nogen Maade have den paa-gældende Post ind under Statens Gæld. Jeg sigter til Forrentningen af det Nationalbanklaan, som blev optaget i September 1922. Dette 40 Mill. Kr.'s Laan, der delvis er deponeret i fiktive Værdier i Form af 40 Millioner Præference-Aktier i Landmandsbanken, maa efter den sidste Diskontoforhøjelse ansættes til en Rente af 7 pCt., det vil sige 2 800 000 Kr. pro anno. Denne sidste Renteregulering er i dobbelt Forstand en Opmærksomhed til den højtærede Finansminister, idet den paa næsten symbolsk Maade sammenfatter hans Bankpolitik og hans Valutapolitik. Det vilde ikke være urimeligt, om der til Ære for dette Landmandsbanklaan i Nationalbanken til 7 pCt. blev præget en Slags Redningsmedaille til Ære for den højtærede Statsminister, en Redningsmedaille for druknendes Redning. Den drukner jo ikke, som hænges skal. Der er maaske ogsaa andre Politikere foruden den højtærede Statsminister, der fortjener at bære en saadan Medaille paa deres Bryst. Har vi ikke f. Eks. set det ærede Medlem Hr. Pürschel være en sikker Mand eller i hvert Fald en villig Mand til at trække i Redningsbøltet? Det lykkedes ham jo for et Par Dage siden med anerkendelsesværdig Selvopofrelse at hale den højtærede Justitsminister ind over Revlen. Hvad han ofrede som Haandhæver af Redelighed og Ret, det vandt det ærede Medlem Hr. Pürschel rigeligt ind igen som politisk Filantrop. Den hjælpende Haand, der bragte Justitsministeren paa det tørre, var nemlig i endnu højere Grad en Hjælp til den højtærede Statsminister, der i politisk Henseende naturligvis har et langt mere værdifuldt Liv end Justitsministeren.

Det ærede Medlem Hr. Pürschel har en Del Øvelse i at udkaste Dagsordener til Statsministeren, men de har ikke altid baaret Præg af en saa overvældende human Velvillie som den sidste. Efter Rekonstruktionen i September 1922 udkastede det ærede Medlem Hr. Pürschel, som det vil erindres, en Dagsorden, der begyndte

med „Uanset 9. Juli-Erklæringen“ og endte med „national Værdighed“. Det delviske Orakel i Pilestræde erklærede, at denne Dagsorden var en tom Formel, som man gjorde vel i ikke at tillægge videre Betydning. Nu er Stemmeføringen i det ærede Medlems Hr. Pürschels Dagsorden stemt i en mindre højnende, men langt højere Tonart. Efter Februar-Rekonstruktionen og efter Offentliggørelsen af Bankkommissionens Beretning begynder det ærede Medlem sin Dagsorden med Tilslutning til Statsministeren i Landmandsbanksagen og med Billigelse af, at Statsministeren stempler Kravene om nye Oplysninger i Sagen som „snigende Mistæneliggørelse“. Og det delviske Orakel i Pilestræde, som i de sidste Dage i ledende politiske Artikler har givet de Konservative manende Advarsler, som Sibyllen paa Trefoden, hyllet i Taagen, der stiger op fra den Gryde, hvori Fremtiden brygges, ikke kunde have fremsat mere alvorfuldt — dette Orakel er nu overmaade tilfreds; nu finder det Dagsordenen fortrinlig. Organet for den højeste Anseelse og den bedste Moral og den fineste Tone føler sig nu i fuld Samklang med den konservative Dagsorden.

En Dagsorden af denne Art maatte jeg for mit Vedkommende stemme imod. Jeg slutter mig nemlig ganske til Professor Bircks Opfattelse, at fra et parlamentarisk Synspunkt er det centrale i hele denne Sag hverken den højtærede Udenrigsministers eller Justitsministers Forsyndelser, men derimod den højtærede Statsministers Ansvar, Ansvaret for Landmandsbankens Statusberetning af 9. Juli 1922 og de efterfølgende Rekonstruktioner. Det er dette, der er det centrale, og det ærede Medlem Hr. Pürschels Dagsordenens Betydning for den højtærede Statsminister ligger aldeles ikke i det sekundære Forhold, at den afviser Krav om Navne og Detailoplysninger om Landmandsbankens Spekulanter. Nej, hvad den højtærede Statsminister vurderer, er, at denne Dagsorden kan fortolkes som en Opfordring til at slutte Diskussionen om den Bankpolitik, som her er blevet ført, og som den højtærede Statsminister har saakellig Grund til at ønske afsluttet snarest belejligt. Jeg skal imidlertid intet Øjeblik lade min Opmærksomhed aflede fra denne Affæres politiske Hovedmand og Centrumsfigur til underordnede Personer. I Overensstemmelse med den højtærede Statsministers egen Anvisning vil jeg tillade mig at underkaste hans Landmandsbanks-Jammersminde en „logisk Analyse“. Nu, da man bedre end før kan overse de for-